

ISSN: 2217-3706

ára: 50 din

Fecske

Fajtaelismert feketicsi fekete – valószínű őstől

Június második hétvégéjén tartották Bácsfeketehegyen a falu örömnepét. 8. alkalommal szerveztek falunapot, és 9. alkalommal tartották meg a bácsfeketehegyi meggy napokat. A rendezvénysorozat az előző évekhez hasonlóan 4 napos programot kínált. Csütörtökön barátságos mérkőzésekkel emlékeztek meg a labdarúgás 100 éves bácsfeketehegyi fennállásáról. Schwaner Imre, a Jadran futball klub elnökségi tagja elmondta ez alkalomból, hogy az elmúlt száz év nagyon sok eseményt és változást felvonultatott, de a labdarúgás, mint ifjúsági tevékenység jelen volt minden időben,

be kapcsolva minden korosztályt egy egészségesebb életmódba. Az első bácsfeketehegyi futball klubot

1912-ben alapította az akkori lakosság Spartacus néven. Jadran-ként az 1950-es évek végétől szerepel. Veteránoknak és fiataloknak egyaránt dicséret oklevéllel köszönték meg a fociklubért tett fáradozásait.

A hagyományaink tisztelését és megtartását hivatott népszerűsíteni a Feketecs Művelődési Egyesület és a Helyi Közösség első ízben meghirdetett közös pályázata amatőr művészfotók készítésére. Megközelítőleg 600 fénykép érkezett be a pályázatra, mondta Móricz Lajos tanár úr a Megtartó hagyományaink c. kiállítás megnyitóján. *„Minden korosztálynak építkeznie kell a hagyományokból, meg kell őrizni őket, hogy ne vesszenek el. A pályázaton résztvevő 15 kisdíák kutatási munkája elhintette bennük a hagyományok iránti tisztelet magvát, ami fokozni fogja az elhivatottságukat a tradíciók megőrzése iránt.”* A pénteki napot művelődési műsor zárta, ahol fellépett a helyi Művelődési Egyesület Sziporka néptáncsoportja, a szeghegyi Xénia hercegnő Montenegrói Művelődési és Oktatási Egyesület tagjai, illetve a pécsi Leövey táncgyűttes tagjai szórakoztatták a közönséget.

A rendezvényt szombaton nyitották meg ünnepélyesen. Az alkalom fényét emelte a Bácsfeketehegy és a magyarországi Szank község között aláírt testvértelepülési megállapodás. Bojtos Béla megnyitó beszédében hangsúlyozta a rendezvény igazi nevezetességgé nőtte ki magát mára, ezt pedig annak a szervező csapatnak köszönheti, akik első alkalommal megvalósították víziójukat. Patkós Zsolt, Szank polgármestere elmondta a bácsfeketehegyi meggy napok és a szanki méz és meg-

gyfesztyívál közös kiindulási alapként szolgáltak a két település kapcsolatának kezdetekor. „Az együttműködés bár a semmiből indult, de egy év alatt konkrét tartalommal telt meg. Az IPA határon átnyúló együttműködés keretében egy mézre és meggyre épülő, a méhészeti legelők feltérképezésével foglalkozó pályázatot nyújtottunk be közösen Bácsfeketehegygel és Móricgáttal. Bízom abban, hogy ez a fajta együttműködés hamarosan megtestesül, és terveinket valóságokká tudjuk formálni.” Ezután hagyományos látogatást tettek a Horkai családnál, és a Lódi pincészetben. Majd tanácskozást tartottak Bácsfeketehegy és a meggy címmel. Az újvidéki Mezőgazdasági kar tanára, dr. Vladislav

Ognjanov A meggy modern fajtái és termesztése címmel tartott előadást. A tanácskozáson részt vett dr. Apostol János, nemzetközileg elismert meggy-nemesítő és Sípos Béla Zoltán, a Corvinus Egyetem zentai tagozatának tanára. Egyebek mellett az is

elhangzott a tanácskozáson, hogy a feketecsi feketének, mint fajtának az elismerése valószínűleg idén ősszel várható.

Mindeközben a falu szélén, a medencénél főzőversenyt, íjászbemutatót, meggy-maglóversenyt, zsákban-futást és csocsó-bajnokságot tartottak. Este a színházteremben a művelődési programok keretében kiosztották a képzőművészeti és fogalmazási, valamint a fotópályázat díjait, illetve a bácsfeketehegyi Helyi Közösség: A falu legszebb háztájéka elnevezésű pályázatának is kihírdették eredményét. Utcabál és tűzijáték zárta a szombati nap rendezvényeit.

Vasárnap első alkalommal a rendezvény keretében ünnepi istentiszteletet tartottak. Orosz Attila bácskai esperes igehirdetésében, a Mártáról és Máriáról szóló szentírási részből beszélt. Megfogalmazta, mintha a bibliai szöveg a mai emberről íródott volna, aki nem tud időt szakítani a lelkiekre, a mindennapi problémák miatt. Az istentiszteletre eljutni ugyanis nem idő, hanem lelkiiség kérdése. Az istentiszteleten részt vett Nikowitz Oszkár, Magyarország belgrádi nagykövete, aki az istentiszteletet követően üdvözölte a helybelieket és a vendégeket. „A magyar nyelv megtartásában nagy érdeme volt a kálvinista református egyháznak, a Bibliát lefordítva megmentette a nyelvet, és ezt sosem szabad elfelejteni. A kisebbségi sors sok megpróbáltatást hoz, de ebben a helyzetben sokkal gyakrabban tudja a magyarság összezární sorait.”

A 8. Falunap és a 9. bácsfeketehegyi Meggy napok rendezvénye komolyzenei koncerttel zárult Végső Zoltán és barátai előadásában.

Szabó Andrea

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

Olyan kevés kell ahhoz, hogy az ember boldog legyen, de mégis milyen nehéz boldognak lenni.

A mai világban sajnos néha úgy tűnik, hogy pénz nélkül semmit sem lehet csinálni, azonban egyesületünk most megpróbált minél kevesebből minél többet kihozni, és megmutatni, hogy mik az igazán lényeges dolgok a mindennapokban, anélkül, hogy a pénzköltésre gondoltunk volna, csak próbáltuk jól érezni magunkat.

Ebben a hónapban azonban rengeteg mindent tanultunk, főleg azt, hogy vigyázni kell minden szóra, gondolatra. Az ember sohasem tudhatja, hogy mikor kerül szorult helyzetbe, vagy mikor kell másokat megsegítenie. Rájöttünk, hogy a szeretet vagy egy-egy kedves szó milyen nagy örömet okozhat. Megéreztük azt a furcsa érzést is, amit akkor lehet érezni amikor pár együtt érző ember jótekonny célból támogatja munkánkat és ezzel segít olyan embereket, akiknek nem adatott meg több, vagy valahogy nehezebben találják fel magukat ebben a rohanó életben. Segítettek bennünket ruhával, játékokkal, voltak olyanok, akik jótekonysági koncerttel jutalmazták meg egyesületünket, aki ebben az évben jubilál. Gondolom, hogy ők is érezték, hogy milyen örömet okozhat a sok mosolygó arc és részükre is megérte a fáradságot. Köszönjük azoknak, akik eljöttek a koncertre és fellépésükkel (Zorana Pavić, Neboljša Čolić, InBox és Szivárvány együttesek), vagy belépőikkel hozzásegítették szervezetünket, hogy könnyebben átvészelje nehézségeit. A szklerózis multiplex világnapja alkalmából szervezett sportnapon vettünk részt, melyet Topolyán szerveztek. A világnap alkalmából, kiscsapatunk a Topolyai-tópartján találkozott barátaikkal, hogy sportnapon való részvétellel, mozgással lépjen fel a csúnya betegség ellen.

A szórakozás mellett nagyon szorgosak voltak fiataljaink ebben a hónapban. Az üvegházat átalakítottuk paradicsom

és paprika termesztéséhez. A termést a konyhánkon használjuk majd fel. A kézműves műhelyeink is dolgoztak. Egy közös projekten vettek részt munkatársaink és fiataljaink. Egy nagyon érdekes makettet készítettek a jövőbeli Bácsfeketehegyről. Gratulálunk a diákoknak, tagjainknak és a nevelőknek e szép munkáért.

Mielőtt a mi nyolcadikosaink is megbirkóznának az érettségivel és végső búcsút vennének az iskolától, még

egy utolsó délelőtti erejéig vidám ballagást rendeztek az iskolában, az Izidában pedig egy kellemes hangulatú délutánt töltöttünk együtt társaikkal, kis ünnepléssel.

Minden évben, június második hétvégéjén, tartás Bácsfeketehegy a már tradicionális falu-meggy napokat. A négy napos kulturális, sportprogramban az Izida tagjai is részt vettek. Ennek során legkisebbjeink aszfalttrajzolás, ügyességi játékokban vettek részt, természetesen a bográcsfőző versenyen is indultunk, munkáinkat pedig kirakodóvásáron mutattuk meg a lakosságnak, vendégeinknek. Törökkanizsáról tisztelt meg bennünket batáink és megismerkedtek a mi hagyományainkkal, így még a kürtöt is kipróbálták kisebb-nagyobb sikerrel.

A szervezetünket érdekli az önkéntes kisegítő fogadása. A nyár folyamán olyan diákok, egyetemisták jelentkezését várjuk egyesületünkben, akik tagjaink részére kulturális tevékenységben, nevelés és oktatásban, képességfejlesztésben, ismeretterjesztésben segítséget tudnak nyújtani. Előre is köszönjük jelentkezéseket ugyan is ezzel lehet, hogy tagjainkat hozzásegítitek a közösségbe való bekapcsolódásba.

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

A májusi hónap, valamint június eleje már évek óta az általános készülődés jegyében telik. Mindannyian tudjuk, hogy az idén került sor a VIII. Falunap és a IX. Bácsfeketehegyi Meggynapok megünneplésére. Évről, évre folyamatosan törekszünk településünket bemutatni és ismertebbé tenni szerte a világon. Nagy segítség ebben számunkra a meggy, ami minden jel szerint már eddig is és ezek után is számos elismerést biztosított falunknak, és amire külön büszkéek lehetünk és ez bizonyított: ilyen meggy csak Bácsfeketehegyen terem!

Jól eső érzés volt látni az emberek tömeges részvételét, a nyugodt és vidám hangulatú barátkozást, ismerkedést. A különböző helyszíneken történő műsorok, sportren-

dezvények, előadások látogatottsága tükrözte az ünnepi légkör jelenlétét, hangulatosságát. Ennek jegyében került

sor az együttműködési szerződés aláírására a magyarországi Szank község és Bácsfeketehegy Helyi közösség között, ami alapokat nyújt a két település közötti kulturális, gazdasági, vallási fejlődésre valamint az Európai Unió által kiírt pályázatokon való részvételre.

Sikeresen zárult a Helyi közösség által meghirdetett „A falu legszebb háztájéka” elnevezésű pályázat, ahol a házak előtti terület karbantartása, rendezettsége, tisztasága, gondozottsága lett figyelembe véve a kijelölt bizottság által. Ezek a kritériumok alapján a nyertesek a következők:

1. Tüskei Elvira, Becsei út 22
2. Milován Stevovity, Népfront utca 32
3. Szalajevity Viktor, Lenin utca 7o

Gratulálunk!

Az általános feladataink elvégzéséről sem feledkeztünk meg: folyamatosan történik a zöld övezetek, a központ, az Eko kút (befejeződött a csapok lecserélése, működőképes mind az 5), az útkereszteződések, temetők rendezése-tisztítása, játszóterek karbantartása stb.

A piacon is folytatódnak a megkezdett munkálatok, melyek befejezése június végére várható majd a falutérkép felújítására is sor került, ugyanis az idő vasfoga tartós károsodásokat okozott rajta.

Végezetül pedig kellemes és eseménydús nyári szünidőt kívánunk óvodásainknak, iskolásainknak!

Juhász Attila

AZ IDÉN IS KIKISÉRTÜNK EGY ÚJ GENERÁCIÓT

Amikor eljön a június eleje nagy a sürgölődés az iskolában. Június 1. felcsendült a „gaudeamus igitur” búcsúztak a nyolcadikosak.

Nem sokáig tartott a nagy ünneplés az iskolában, mert napokon belül kezdődik az érettségizés, majd a kívánságlista kitöltése. Hamarosan kiderül ki melyik iskolába jutott be.

A diákoknak és szüleiknek az egész június egy stresszes hónap, mire minden letisztul itt a szeptember és folytatódik az élet egy másik iskolában, egy másik környezetben. Mi bízunk benne, hogy diákjainknak elegendő tudást adtunk az iskoláik folytatására, a további életre.

Bojtos Béla

25 Vuk-diplomás

Az iskolaév befejeztével, idén is **Csóré Róbert Kishegyes község polgármestere** látta vendégül a **Vuk-diplomás** tanulókat. Elismerve 8 éves kitartó munkájukat, mellyel ezt a kiemelkedő eredményt elérték, és felhívva a figyelmet a következő - talán, még nehezebb - 4 illetve 8 év munkájára, - említést tett a diákok, tanárok és ter-

mészetesen a szülők erőfeszítéseire, hogy ezt az eredményt nem egyszer, hanem folyamatosan az általános iskolában eltöltött évek alatt kellett megismételni, és ezt a magas színvonalat megtartani.

Községünkben az idén 25 Vuk-diplomát osztottak ki, Kishegyesen 18, Szeghegyen 5, Bácsfeketehegyen pedig 2 tanuló érdemelte ki ezt az elismerést.

A diákokat az Önkormányzat ünnepi fogadással, könyvcsomaggal és egy közös petrőci aqua-parki kirándulással teszi emlékezetessé.

A díjazottak névsora:

Aleksandra Roganović, Anka Mirković, Bácszki Denisz, Biljana Brkljač, Eper Norbert, Fabó Dudás Réka, Fárász Anikó, Fodor Mónika, Harangozó Fanni, Horváth Árpád, Jakša Krivokapić, Jovana Radovanović, Kanyó Andor, Kovács Rajmond, Mátyus Miklós, Miljković Zoran, Nyírádi Léna, Perlić Ivan, Rác Ramóna, Rastovac Hernietta, Toldi Blanka, Tóth Lúcia, Török Noémi, Trombitás Orsolya, Vojter Noémi.

fekete. h.

Nevelőszülők képzése a községben

Újabb példáját láthattuk az elmúlt pár hónap folyamán az Izida anya és gyermekvédelmi egyesület valamint a Kishegyes és Topolya község Szociális központjának összefogásában. Ezúttal közösen szerveztek képzést leendő nevelőszülők számára. A program támogatója a Tartományi munkaügyi és női jogokkal foglalkozó titkárság volt.

A három hónapos program magába foglalta a leendő nevelőszülők kiválasztását, felmérését szociális, pedagógiai és pszichológiai szempontból, valamint a 11 műhelymunkából álló képzést. Ezúttal 10 új nevelőszülővel gazdagodott községünk, akik már akár holnaptól fogadhatnak gyerekeket akikről valamilyen okból valódi szüleik nem tudnak gondoskodni. A képzés folyamán az érdeklődők felkészültek arra, hogy milyen nehézségek adódhatnak e hivatás folyamán, és azt milyen módon kezeljék, de szembesültek örömteli oldalával is. Tanácsokat kaptak nevelési téren, hogy milyen módon kezeljék a gyermek problémáit amelyeket magával hoz az új családba, kitől kérhetnek segítséget-e téren, valamint meghallgatták egy tapasztalt nevelőszülő beszámolóját is.

A 9 hölgy egy egy úriember pozitív tapasztalatokkal távozott a több mint 3 hétig tartó képzésről és várja az új kihívást.

Prica Zorán és Milasevic Dragana topolyai kollegáikkal megállapítottuk, hogy kivételes csoportal foglalkozhatunk a kishegyesi községben, akik munkájuk során is becsülettel meg fogják állni a helyük.

Nagy Mélykúti Kiskovács Ildikó,
a Szociális Központ Kishegyesi osztályának vezetője

Az V. Gyermekszínházi Találkozó nyomában

A Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság és a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet közös szervezésében zajlott le 2012. június 16-17-én az V. Bácsfeketehegyi Gyermekszínházi Találkozó. A megnyitón **Csóré Róbert** polgármester köszöntötte a résztvevőket, **Szalajevics Viktor és Vanda** nemzetközi mezőnyben is első díjas versenytáncosok pedig elkápráztatták őket. Ezek után színháztermünk és kultúrotthonunk a gyermekszínházi fellegvárává vált két napra. Öröm volt nézni, ahogyan a tizenhét település kétszázötven általános iskolás korú fellépője mellett itt zsongott két napig a szakma számos kiválósága, közöttük a szakmai bizottság: **Ábrahám Irén** színművész Újvidékről, **Mess Attila** színművész Szabadkáról és **Hajós Zsuzsa** színész-drámatanár Budapestről; valamint a gyermekszínházi tréningeket vezető hat színész és két színházpedagógiai szakember: **Krizsán Szilvia, Ferenc Judit, Csernik Árpád, Pesitz Mónika, Molnár Róbert, Vörös Imelda, Mácsai Mónika és Hajvert Ákos**. Erőn felül kivették részüket a rendezvényből a helyi egyesületek önkéntes tagjai: a Feketics Művelődési Egyesület munkatársai, valamint hang-és fénytechnikusa: **Szarka László**, fiával, Áronnal; az egyesület Soma amatőr színházi csoportjának oszlopos tagja: **Tóth H. Vera**, az egykor volt Pom-pom drámaszakkör hét tagja (**Szarka Ákos, Szombati Dorottya, Tamás Krisztina, Lódi Csilla, Kovács József, Farkas Beatrix, Szalajevics Viktor**), a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének titkára: **Farkas Hajnalka**, és a Drámapedagógiai Társaság programfelelőse, **Raffai**

Ágnes színművész.

A két nap alatt az alábbi csoportok mutatkoztak be: Tini-Actors, Kúla. Micimackó, Magyararkanizsa. Sziporkák, Kispac. Tamásfalvi Anyanyelvápoló Csoport. TörpészárMozi, Ludas. Barapart, Ada. Kuckó, Zenta. Magyarittabéi Anyanyelvápoló Csoport. Pöttömszínpad, Horgos. A Petőfi Sándor Általános Iskola elsősei, Újvidék. Amondók, Kispac. Négyasok, Csantavér. Újvidéki csoport. Gézengúzok, Oromhegyes. Neve-nincs, mert Mindig-más, Bácsfeketehegy. Táltos Színházszócsoport, Gunaras. Csipet csapat, Nagybecskerek, Muzslya. A Móra István Művelődési Egyesület Szélforgó csoportja Keviből. A Németh László Magyar Művelődési Egyesület gyermekcsoportja Nemesmiliticsről. Tiszta szívvel-lélekkel, Nagybecskerek, Muzslya.

A Találkozó nem volt verseny jellegű. Sokkal inkább baráti. A szakmai bizottság az előadások kapcsán hosszas értékelést tartott mindkét nap végén, és hasznos tanácsokkal látta el a rendezőket. Azt is leszögeztük, további, illetve a következő darab elkészítésekor szakmai segítségért a Vajdasági Magyar Művelődési Intézethez fordulhatnak.

Reméljük, jól érezték magukat nálunk, és jövőre is találkozunk.

béka

Itt a szünidő, mi legyen a gyerekekkel?

Bezzeg a mi időnkben – mondanák a régi öregek, – amikor a napot az utca porában futkosva töltöttük el, fára mászva az környék gyerekei együtt...

Mára az elszigetelődés lett úrrá rajtunk, a félelem a holnaptól. Nem bízunk a saját szomszédainkban...nem tudhatjuk mikor száguld el egy őrült járművezető... nem érdekelt mit gondolnak mások... így a legbiztonságosabb ha a gyerek odaül a számítógép elé... virtuális barátságok köttetnek.

Akik viszont fontosabbnak tartják, hogy a gyerek társaságban jól érezze magát, a **nyári táborok közül válogathat**. Még a hétvégén sor kerül az V.Bácsfeketehegyi Gyermekszínjátszó Találkozóra, melyre 20 csoport kis színjátszó érkezik. 2012. június 17-én (vasárnap) 14.00 és 19.00 óra között kerül megrendezésre a zentai Népkertben a Délvidék legnagyobb magyar gyermekrendezvénye, a III. Mosolytenger Gyermekfesztivál.

Június 25-től katekizáció. Június 29-én Péter Pál napi búcsú (Bajmokon).

Július 1-8-ig Nyári táborok (Moravicán):

- **Ügyesség-és készségfejlesztő játéktábor** 1-8. osztályosoknak. Ez a tábor tudatosan és célzatosan összeállított játékokból áll, amelyek észrevétlenül, a játék leple alatt viselkedési normákat mutatnak, leleményességre, kreativitásra, együttműködésre, toleranciára tanítanak, és készségeket fejlesztenek. Mindezt úgy becsomagolva, hogy élményt jelentsen a gyerekeknek. Valójában ettől egyedülálló a Játéktábor. Az élménypedagógia rendkívül hatásos módszereit alkalmazva arra, hogy megtanítsa: közösségben élni, készségeinket kibontakoztatni, vállalni önmagunkat, elfogadni másokat, és egyéb furfangokat.

- **Július 10-17-ig** Kamasztábor 1-8.osztályosoknak. Nem is annyira egyszerű a minket körülvevő világot megérteni, és főképp megértetni a világgal, hogy mit akarsz. A kamaszkor szép, szép, de nehéz is. Különösen akkor, ha nem kapod meg azt a segítséget és figyelmet, amit joggal elvársz környezetedtől. Ilyenkor nagyon jól jönne egy sziget, ahol megértenek, ahol tudják, mi jó neked. Ezért van a Kamasztábor! A választható foglalkozások: programszervezői képzés, hip-hop, fitness-tábor, foci, fíjászat, informatikai tábor, önismereti képzés

- **Július 19-26-ig** MIT-tábor 3-8. osztályosoknak. A tehetséggondozó MIT-tábor a szakterületek egész sorát kínálja neked. Csak nézd végig a kínálatot, és biztosan megtalálod benne azt a témát, ami téged is érdekelt. Itt nem

kisiskolás szinten folyik a tanulás. Ehelyett: szakemberek foglalkoznak veled, akik bevezetnek a választott tudományág rejtelseibe. Megmutatják azokat az érdekességeket, és összefüggéseket, amikről eddig még nem is hallottál, vagy ha mégis, akkor nem volt eléggé érthető. Ez a birodalom végtelen. Amennyit megismersz belőle, annyi a tiéd. Egy hét alatt bejárhatod birodalmadat. Lehetséges, hogy te leszel a jövő elismert tudósa? Ideje hozzáfogni! Ha ez a tábor érdekelt, akkor nyilván nem lesz könnyű dolgod, ugyanis választanod kell egy szakterületet, amivel a tábor ideje alatt foglalkozol. A tudományok olyan bugyrait járhatod be, amikről csak a valóban szakavatottak tudnak. A MIT-tábor a legalkalmasabb tábor a "tudós-gyanúsak" részére.

- **Újdonság:** a Szabadidőszervezők Egyesülete az idei évben először szervezi meg a fitness és a hip-hop tábor!

2012. július 2-7-ig Báb-tábor a topolyai Tájházban. A tábor ideje alatt két mese kerül feldolgozásra:

- Egyszer volt Budán kutyavásár (általános iskolák alsó-sai) - botbábok használata;

- Szecsődi Leó: Üveghegyen innen és túl (általános iskolák felsősei) - alakos bábok használata.

Foglalkozásvezetők: Kokrehel Júlia és Kokrehel József. A foglalkozások délután 16 órától 20 óráig tartanak, a zárónapon (2012. július 7-e) szerény ünnepség keretei között bemutatásra kerül a két előadás.

Ezek a táborok a környékünkön lesznek. Itt nálunk júliusban kézműves foglalkozásra is sor kerül a Kultúrotthon épületében. Ezenkívül könyvtári foglalkozáson is részt vehetnek majd a gyerekek, valamint a tánciskola is nem-sokára elkezdődik.

T.E.

OLVASÓI ÍRÁS

Választások utáni gondolatok...

Az idén is eljött a nap, amikor a feketicsi iskola kikísérte nyolcadikos diákjait, megszerzett tudásukkal útra indította őket a nagybetűs életbe. Elballagtak. Arcukon a megilletődés, megkönnyebbülés az öröm, hogy ezt elérték. A szülők is boldogok voltak, hogy a szűkös anyagiak ellenére mindent ki tudtak fizetni, gyermekeik szép új ruhákban az ünnepséghez illően csillogtak a pódiumon. Az én családom az unokámat kísérte ki, s a szülők, nagy szülők között ülve az jutott eszembe, hogy pontosan 20 évvel ezelőtt, ugyan ebben az iskolában ballagott a fiam, 22 évvel ezelőtt a lányom. Szép és felemelő érzés ezt megélni, de nem éreztem azt az önfeledt örömet amit kellett volna. Mi lesz ezekkel a gyerekekkel? Ez a kérdés motoszkált a fejemben. Húsz évvel ezelőtt fiatal anyuka lévén, a többiekkel abban reménykedtünk, hogy mire ők befejezik tanulmányaikat, megváltozik minden, lesz munkájuk, szép életük. Most 20-22 év után is abban reménykedünk, ma is ugyan az a cipő szorítja lábunkat.

A választások a hátunk mögött vannak, ugyan csak feladták nekünk a leckét a pártok. Mi, akik már jó néhány választást megéltünk, fejfájást kaptunk a tanácsatlanságtól. Ekkora harcot, manipulálást szavazópolgárok megvesztegetését még nem láttunk. Na meg a leírt szavak az újságjaikban! Igazán elgondolkodtató információkat szolgáltatottak a népek egymás ellen, sőt kimondottan személyek elleni lejáratási kampány folyt. Aki mindezeket elolvasta, az volt igazán összezavarva, mert ha ennek csak fele is igaz, már az is sok. Így sok mindent tudattak velünk, (egyik a másíkról) ki milyen visszaéléseket követett el, vagy nem csinált semmit amit a választópolgároknak megígért. A naiv polgároknak, akik mit sem értenek a politikai húzásokhoz, elvették a kedvüket attól, hogy az urnák elé járuljanak a szebb jövő

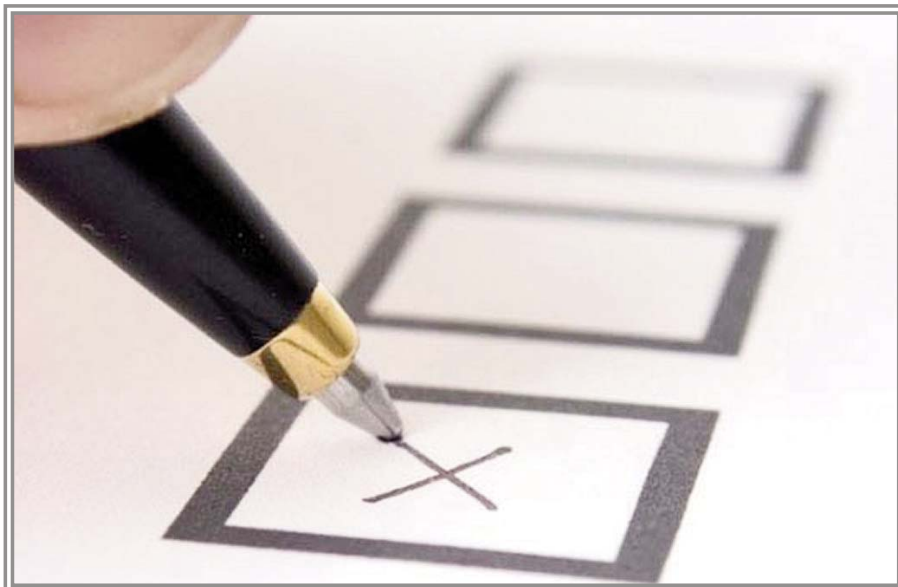
érdekében. Sokan így is tettek. Na és az érvényes szavazócédulák zsákszáma való lopása is nem semmi, de természetesen várható volt. Ebben az országban szabad lopni. Ahogy büntetlenül ellopják xy pénzét, ékszerét, pótkocsiját, birkáit, sonkáját és még sorolhatnám (a rendőrök jegyzőkönyvet sem vesznek), miért nem lophatnának el néhány zsák szavazócédulát. Azért a választások érvényesek lettek.

Ijesztő, hogy milyen sok rosszakaratú ember van. Ők azok, akik könnyen elérik, hogy mindig igazuk legyen, hazugsággal. Még saját magukat is meggyőzik igazukról, és ha kritizálni merik őket, megsértődnek és áldozatnak érzik magukat. Kimondott szavaik csak eszköz céljaik eléréséhez, nem biztos, hogy igazak. Az igazság az, amit mi a nép itt és most megélünk.

Hogy mi fog történni községünkben politikai szinten az még a jövő titka. Folynak a tárgyalások, egyeztetések. Mi egyszerű emberek éberén figyelünk, megrökönyödve konstatáljuk, milyen is ez a politika, amikor tegnapi bűz ellenségek, ma barátságosan egymás kezét szorongatják a képernyőn. Nekünk nem marad más csak a remény. Reménykedünk, hogy ezt a generációt, aki most hagyta el az iskolapadokat, már egy szebb élet várja. Hisz ők nem akárik! Ők a mi gyermekeink, unokáink, utódaink. Ha felnőnek, majd áldani tudjanak bennünket.

Isten áldd meg Vajdaságot, egyetlen szülőföldünket, és vezess bennünket a sötétségben a fény felé, ne hagyj a rosszat tovább uralkodni, egyedül benned hihetünk már.

Sz. Zsófia

„Szerémség Bánság, Bácska, magyarok hazája, az ország éléskamrája”

A Bethlen Gábor Alapkezelőnek köszönhetően iskolánk 7. Osztályos tanulói a Vajdaságban jártak. Pályázatunk címe: „Szerémség Bánság, Bácska, magyarok hazája, AZ ország éléskamrája”. Erre a célra 609 600 Ft támogatást nyertünk. Mottó: Minden magyarországi diák tanulmányaik során legalább egyszer jusson el egy határon túli magyarlakta területre.

Zomborban a Városi Múzeumot tekintettük meg, majd a Megyeházán a díszteremben a Zentai csata 28 m²-es monumentális olajfestményt, mely Szerbia legnagyobb olajfestménye (a Millenniumra készült). Megemlékeztünk Schweidel József aradi vértanúról, aki ITT született, valamint Herceg János vajdasági íróról.

Sremska Kamenicán Jova Jovánovity Zmaj orvos, író házáat látogattuk meg, aki művészi módon fordította Le Petőfi és Arany verseit. Egy részletet olvastunk fel a János vitézből szerb és magyar nyelven is Farkas Lajos múzeumigazgató tolmácsolásában. Péterváradon a vár szépségeiben gyönyörködtünk. Megtekintettük a földalatti katonai járatokat (katakombákat). Ez is nagy érdeklődést keltett a gyerekekben, főleg a fiúkban. Újvidék központjában is sétáltunk egy kicsit. Másnap Bácsfeketehegyen tartózkodtunk. Harmadnap Szabadkán jártunk. Megcsodáltuk főterét a szökőkúttal, majd ellátogattunk Kosztolányi Dezső szülőházához, s egy koszorút helyeztünk el AZ emléktábla mellé. A Városi Múzeumban megtekintettük a kiállítást, majd a Városházán megcsodálhattuk a dísztermet, mely a szecesszió remekműve. Lépten nyomon a magyar történelem jött velünk szembe. A Róka tanyán a Ludasi tó növény- és állatvilágát csodálhattunk meg, a tanyasi életformát. Itt egy finom ebédben volt részünk, ami a tipikus bácskai gasztronómiát

tükrözte. Délután a palicsi állatkertben jártunk, mely Európa egyik legszebb állatkertje. Ezután egy nagy sétát tettünk a Palicsi-tó partján, megcsodálva a szecessziós építményeket.

A gyerekek (és MI is!) feltöltődve tértünk haza. Azóta is erről beszélnek mindenkinek a gyerekek.

Aminek én különösen örülök, AZ, AZ, hogy a bácsfeketehegi gyerekekkel való találkozás nagyon jól sikerült. Délelőtt drámapedagógiai foglalkozást tartott egyik kollégám, ahol ismerkedő játékokat alkalmazott, majd egy ottani kolléga sportjátékokra fogta a két 7. osztályt. Nagyon élvezték a gyerekek. Volt néhány tanuló, aki majdnem a fogadóig kísért a csoportot, még ha így kerülő úton is ért haza. Csoportunk délután elsétált a Református Templomba, ahol Dr. Csete Szemesi István református püspök mutatta be Bácsfeketehegy múltját, s még AZ orgonát is megszólaltatta egy-két remekmű erejéig. Ezután a ref. temetőbe látogattunk el, ahol először Szilády János ref. lelkész sírját, majd Berhidai Keresztes József mártír halált halt ref. lelkész sírját tisztítottuk és koszorúztuk meg.

Este meg lettek hívva a feketicsi diákok vacsorára, tanáraikkal együtt (20 tanuló + 6 tanár). Itt bemutattuk településünket, iskolánkat (kivetítve, prezentáció, sok képpel), majd egy kis előadással készült mindkét csoport. Ezután Farkas Márta iskolánk igazgatója, a pályázat írója és menedzsere magyar és délszláv népi táncokat táncolt a gyerekekkel. Ezután discózhattak a gyerekek, a pedagógusok pedig ismerkedhettek, elbeszélgethettek egymással. Gyerekeink szoros barátságot kötöttek a bácsfeketehegyiekkel. Születtek szimpátiák, AZ elválás többeknek igen nehezebbre esett. E-mailcímet váltottak, s a facebook

adta lehetőségekkel is élnek. Mint mondják, ők oda visszamennek! Már most elkezdték tervezni AZ utat, gyűjteni a pénzt, hogy jövőre velük, ugyanott ismét találkozhasanak.

S a lényeg ebben van, a kapcsolatokban! Ettől válik életszerűvé és tartóssá a program! Magyar gyereke a magyar gyerekekkel barátkozik, akiket egy 1920-ban hozott békediktátum területileg elszakított egymástól. Így lett Határtalan! AZ, amit egy még most is egy határ választ el!

Köszönettel és üdvözléssel:

Farkas Márta

MANAPSÁG

MUNKÁLATOK AZ IPARI PARKBAN

2012. Júniusa a **Renesansa** cég történetének kezdetét jelenti a Small Steps ipari parkban. Elkezdődtek a földmunkálatok, folyamatosan dolgoznak az erőgépek és nagy lendülettel ássák az objektum alapjait. Terveik szerint szeptemberre fog elkészülni a gyáracsarnok, az őszi és tél eleje mindenképpen a költözés-berendezkedés időszaka lesz számukra, míg a teljes gőzzel való munka kezdete a jövő év elejére tehető.

Idén csatlakozott a cégcsoportunk a - belgrádi székhelyű Confidas (melynek leányvállalata a Small Steps Kft.) - a nemzetközi Ecovis társasághoz (www.ecovis.com).

A Confidas anyacégünk könyveléssel, adószakértelemmel, valamint gazdasági ügyekkel foglalkozik, éppúgy, mint az Ecovis, aki a világ több mint 60 városában van jelen és segíti a gazdaság aktív fejlődését.

Nagy Zita

SZÉP SZÓ TÁBOR, 2012

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete idén nyáron is megszervezi hagyományos tehetséggondozó műhelyét a kishegyesi Kátai tanyán augusztus 12-től 19-ig.

A Magyar Nemzeti Tanács a Szép Szó Műhely rendezvényt kiemelt jelentőségű vajdasági magyar gyermek és ifjúsági rendezvényként határozta meg. A Szép Szó a költészet és a próza továbbítását művelő, a pódiumművészetek iránt nyitott vajdasági fiatalok egyetlen közös műhelye. Délelőtti beszédtechnikai foglalkozások folynak Pál Ágnes logopédus-gyógy pedagógus vezetésével, délután egyéni versfelkészítés lesz Krekity Olga Radnóti-díjas versfelkészítő tanárral, Barta Júlia, nyugalmazott óvónővel, Magyar Életfa Díjas, többszörös díjazott felkészítő tanárral, Raffai Ágnes színművésszel, Szatmári Melitta tanítóval, esténként pedig vendégelőadókkal ismerkedünk. Fő munkaidőben a táborban három csoportban folyik a munka, minden korcsoport elkészít egy-egy produkciót, melyet a gálán bemutatnak a szülőknek, az idősebb korosztály pedig tájolni is fog vele.

A csoportvezetők hazai és anyaországi előadók lesznek. Fekete Ágnes magyar szakos hallgató, Kaleidoszkóp- és Illyés Gyula-díjas versmondó foglalkozik majd a legfiatalabbakkal, a közép-

ső csoporttal Hajós Zsuzsa drámapedagógus, aki Budapestről érkezik, a haladók csoportvezetője pedig Kovács Frigyes Jászai Mari-díjas és kétszeres Pataki Gyűrű-díjas színművész. A táborvezető Hajvert Ákos tanító, Radnóti-díjas versmondó. Várjuk a 11 és 25 év közötti fiatalok jelentkezését Vajdaság minden területéről! A résztvevők hozzanak magukkal verseket, így a műhelyben felkészülhetnek az őszi versenyekre!

Résztvételi díj 65 euró dinár ellenértéke. A részletlefizetési lehetőségünket is igénybe vehetik a jelentkezők. Az első részlet összegét, amely 4.000,00 dinárt tesz ki, kérjük a következő folyószámlára befizetni: 160-928335-38 (Banca Intesa), a fennmaradt összeget a tábor nyitónapján, készpénzben tudják befizetni. Táborba érkezés: augusztus 12-én a délutáni órákban. A jelentkezési határidő július 31. Jelentkezni és érdeklődni lehet Barta Juliánál (tel.: 024/738-003, cím: Lenin u. 29., 24323 Bácsfeketehegy), vagy Hajvert Ákosnál (tel.: 069/3050966, e-mail: hajverta@gmail.com; vmve.versmondo@gmail.com).

Kerekítéssel kerekebb a világ

A Kerekítő Magyar Pedagógusok Egyesülete a Kerekítő foglalkozásokat népszerűsítő vajdasági körútját Bácsfeketehegyén zárta

A májusi Napocska rámosolygott fényével a foglalkozás iránt érdeklődőkre, mosolyt csalva úgy a babák, mind a mamák arcára.

Lehoczki Gabriella

Esetenként az egész család együtt kerekített. Az Adáról érkezett foglalkozásvezető csoportot Muzslai Tünde (óvónő), Nagy Mónika (óvónő), Bakos Mária (egészségügyi nővér-védőnő) és Lehoczki Gabriella

(óvónő) képezte. A négy hölgy alapító tagja a Kerekítő Magyar Pedagógusok Egyesületének. Mivel mindannyian fontosnak tartják a gyermekek és a szülők mindennapjaiba bevonni a meséket és mondókákat, ezért felvették a kapcsolatot a budapesti - az egyesület nevével megegyező - kerekítő foglalkozások megálmodóival. Miután a budapesti kezdeményezők Adán tartottak egy felzárkóztató képzést részükre, Kerekítő csoportvezetőkké váltak. Ezután beindították a Kerekítő Ölbeli Játéklklubot Adán. Elmondásuk szerint lenyűgözi őket minden egyes módszer, lehetőség és pedagógiai újítás, amely tiszteletben tartja a gyermek fejlődését, egyéniségét, és törekszik a harmonia megteremtésére.

Lehoczki

Adai foglalkozásvezető csoport

Gabriellát a Kerekítő Magyar Pedagógusok Egyesületének törvényes képviselőjét, illetve a Kerekítő foglalkozások egyik vezetőjét magáról a kezdeményezésről kérdeztük.

A Kerekítő Magyar Pedagógusok Egyesülete 2009 júniusában alakult, gyakorlati tevékenységét azonban csak 2010-ben kezdte meg. Az egyesület tevékenysége négy fő területre terjed ki. Tartunk előadásokat és képzéseket érdeklődő felnőttek számára, gyermekprogramokat szervezünk, és foglalkozunk a ma itt Bácsfeketehegyén bemutatásra kerülő kerekítő foglalkozásokkal.

Milyen indíttatásból jött létre az egyesület?

Úgy gondolom, hogy szükség van egy az aktív és motivált óvónőket összegyűjtő egyesületre, melynek keretében ezek a szakemberek szabadabban valósíthatják meg az elképzeléseiket, ötleteiket. Feladatunknak tartjuk, hogy kialakítsuk a szakmai tudásvágyra, önmegvalósításra való igényt és igényes kultúrközösség formálódjon tevékenységünk által, magasabb

szintre emelve az emberi értékrendet a nemzeti identitástudat fejlesztése és megőrzése érdekében. Egyesületünk létszáma folyamatosan bővül, próbáljuk a fiatal végzett óvónőket bekapcsolni a munkánkba egész Vajdaság területéről.

Mi a szerepe a Kerekítő foglalkozásoknak?

A Kerekítő foglalkozás egy budapesti kezdeményezés, amellyel a Kerekítő Magyar Pedagógusok Egyesülete a névegyezésre felfigyelve vette fel a kapcsolatot. A Kerekítő megálmodója Jakabosné Kovács Judit, drámapedagógus. A Kerekítő foglalkozásvezetői címet az Adán és a Budapesten megtartott képzés elvégzésével szereztük meg. A kerekítő foglalkozás magába foglalja a mondókás mókát, bábos tornát és a tippentőt. A két előbbi mi mostmár gyakoroljuk, és állandó jelleggel tartunk foglalkozásokat, próbáljuk játékba hívni, játékra tanítani a szülőket Adán és Zentán. A kerekítéssel célunk, hogy a szülőket mondókázásra, éneklésre, játékra buzdítsuk, és otthoni bábozáshoz, mozgáshoz adjunk kedvet.

A Kerekítő mindhárom módja 3-4 éves korig ajánlott. A Kerekítő Bábos

Torna egy 40-45 perces foglalkozás. A Kerekítő manó rövid bábjeleneivel, ölbeli játékokkal és tornaszeres játéktérrel várjuk a családokat. A mondókák és dalanyagok 90 százalékban népi eredetűek. A Kerekítő Mondókás Mókának a lényege az önfeledt kacaj. Ölbeli játékok, népi mondókák és népdalok közt kalandozunk, hangszerjátékkal színesítve.

Egy órás változata egy további beszélgetős félórával egészül ki, amikor a gyermekek a játszószőnyegen játszanak míg a szülők kötetlen, vagy irányított beszélgetésen vesznek részt. A Kerekítő Tippetőt, amely az általunk szervezett foglalkozásokon nincs jelen, néptáncoktatók tartják, itt népzenevel és néptáncal is ismerkednek a családok az ölbeli játékokon túl.

Mekkora az érdeklődés a Kerekítő foglalkozások iránt?

Vannak szülők, akiknek a megjelenésére állandóan számíthatunk. Több gyermeket kísértünk el a kerekítő foglalkozásokkal a harmadik életévéig. Az érdeklődést meghatározza a gyermek egészségi állapota, kipihentsége illetve a szülői ráfordítás, a szülők kitartása is. Kerekítettünk már 5 fővel, de 32 fővel is. Rendszeres látogatóink célja színvonalas nevelésben részesíteni a gyermeküket azáltal, hogy a közös játékkal mintát mutatnak.

Szabó Andrea

Békanyelés

Egy hónappal a választások második köre után sem tudni, hogy ki, és milyen kormányt alakít Szerbiában. Sok az ismeretlen tényező, folynak az egyeztetések, a háttéralkuk. A zavarosban halászás idejét élnek azok a pártvezetők, akik megpróbálnak talpon, és vezető szerepben maradni Szerbia politikai színterén. Nem könnyű a dolguk, hiszen szint kell vallani az eddig szőnyeg alá seprt kérdésekről, nyíltan fel kell vállalni az országunk európai integrálódását gátló problémák megoldását.

Eljött a békanyelés ideje. Szint kell vallani Koszovóról, a NATO csatlakozás kérdéséről, a korrupció felszámolásáról, a szomszédokkal való együttműködésről, a kisebbségi jogok gyakorlati biztosításáról, valamint a fejlett demokráciákban már régóta alkalmazott egyéb szabályok itteni meghonosításáról.

Nem könnyűek ezek az eddig szőnyeg alá seprt kérdések. Tudják ezt a választási győzelem mámorát gyorsan kialakuló nagy pártok vezetői is, hiszen sokuknak máról, holnapra kellene retorikát váltani, hogy beleszólhassanak a következő négy évben a nagypolitikába. A lenyelendő békák eközben szép díszes kristályedényben ott brekegnek a tárgyalóasztal kellős közepén, és várják sorsuk beteljesülését.

Minden megoldandó probléma, lásd Koszovó, NATO, korrupció, emberi, és kisebbségi jogok, demokráciafejlesztés, alkotmánymódosítás, és még sok minden más, béka formájában arra vár, hogy valamelyik politikus mosolyogva lenyelje. Soha nem ettem még élő békát, de ennek ellenére úgy gondolom, hogy nem nagy élvezet

lehet ez a fajta lakoma. Főleg abban az esetben, ha az asztal körül ülők közül csak egyeseknek kell nekilátni a falatozásnak, miközben túrnie kell a többiek gúnyolódását is.

Úgy gondolom, hogy azért halad lassan a kormányalakítás, mivel sokféle véleményt kell egyeztetni ahhoz, hogy mindenkinek jusson a lenyelendő békákból. Magyarán mondva arra tippelek, hogy a tárgyalások végeztével olyan széles ország vezető koalíció fog létrejönni, amelyben minden jelentős, Európai utat hirdető pártvezérnek a Szerbia számára kijelölt európai úton fellelhető békák lenyelése lesz a feladata.

Hét szűk esztendő?

Úgy hírlik, hogy hosszú évtizedes helyben topogás, és hátrafelé tekingetés után változik a helyzet Szerbiában. Nem azért változik, mert a választást győzelemként megért pártok szeretnék beváltani a szebb jövőről festett ígéreteiket, hanem azért mert egyszerűen nincs más lehetőség. Valamit változtatni kell az ország életében, hiszen tarthatatlan az állapot, hogy egy munkás tart el egy nyugdíjast, hogy a lakosság döntő többsége elégedetlen sorsával, és akinek lehetősége van rá menekülne ebből a tönkretett országból.

Magyarország, és számos hozzánk hasonló ország példáján láthatjuk, hogy Európában sem fenéki a tejjel az élet, és az is szembeötlő, hogy csak annak van esélye a jobb életre Európában, aki ügyesen tud élni a lehetőségekkel, őrizve önmaga értékeit, értékrendjét.

Nem lesz könnyű dolga Szerbiának az Európa

felé vivő úton. Számtalan népszerűtlen döntést kell foganatosítani, ahhoz, hogy olyan munkahelyek nyíljanak az országban, amelyekben értelme legyen a munkának, és ezzel összhangban az otthonmaradásnak, hiszen egy lélekszámban kiürült ország nem tud gazdaságilag vonzó térséget alkotni.

Személy szerint bízom abban, hogy összességében nézve, és az eddigihez képest, jobb élet várhat ránk az elkövetkezőkben. Bizonyára lesznek megszorítások, de lesz lehetőség a gazdasági élet fejlesztésére is. Hiszem azt, hogy Bácsfeketehegyen, Kishegyes községben a munkahelyteremtésben, úgy az ipari parkunk területén, mint azon kívül is, vonzó terület maradunk az előttünk álló években.

Kánaán ígéretése

Minél rosszabb, annál jobb – tartják mindazon kibicek, akiknek semmi sem drága, most a választások utáni állapotokban. A kolbászsütögetés, és a csomagosztás időszakának elmúltával, a hazug, és betarthatatlan ígéreteket hirdetőket azt mondogatják mostanában, hogy az elmúlt nyolc évben a VMSZ többségű Kishegyes községi önkormányzatunk semmit sem tett, és még azt is rosszul tette. De bezzeg arról mélyen hallgatnak, hogy ők eddig miért nem tettek le szinte semmit közösségünk asztalára, és miként képzelik el közösségünk helyzetének jövőbeni javítását.

Tudom, hogy nem lehet, nem szabad fekete – fehér képet festeni a világról, de nem hiszem, hogy a megoldás abban van, hogy egyszeriben olyan emberek kapnak lehetőséget, akiknek esélyük sincs arra, hogy beváltsák választási ígéretük fejében elhintett hazugságaikat. Nincs esélyük, mert sem az ország állapota, sem az

ő kapacitásuk nem tudja mindazt biztosítani.

A megoldás szerintem abban van, hogy mindazon pártok akik megszerezték a polgárok bizalmát, nem azzal kezdik a karrierjüket, hogy nekilátnak lerombolni az eddig felépített épületet, hanem vállalva az eddigi építőkkel továbbépítik a közösségünket erősítő dolgainkat.

Ehhez kívánok én nekik bölcsességet, és jóakaratot.

Ami engem illet, szeretném elmondani a bácsfeketehegy-i Fecske júniusi száma olvasóinak, hogy mindent megteszek azért, hogy ne dőljön össze az, amit eddig építettünk magyar közösségünk, és a velünk egy faluban, egy községben élő más nyelven beszélő emberek érdekében.

Ennél többet nem tehetek, és ezért várom mindazok támogatását, aki eddig is egyetértettek velünk, de komolyan gondolom, és kimondom, hogy külön számítok arra, hogy azok is mellénk állnak, akik most még a nyakunkat szeretnék kitörni, mivel abban a tévhitben élnek, hogy miattunk nem tudtak eddig boldogulni a közéletben.

Azt hiszem, hogy mást nem is tehetek, hiszen magyar közösségként való megmaradásunk egyedüli biztosítéka az összefogás, az egymás iránti bizalom tettekkel történő építése, a lehetőség teremtés fiataljaink itthon marasztalására, a gyermekvállalásra, és a hazavágyakozók visszatérésére.

Az újrakezdés lehetősége mindannyiunk számára adott, majd elvállik, hogy tudunk, és akarunk-e élni vele. Mindannyiunk, és Teremtőnk öröme.

ASZTALI TENISZ

Az VIII. bácsfektehegyi falunap és a IX. bácsfektehegyi meggy napok kereteink belül megtartottuk az immár hagyományossá vált asztalitenisz bajnokságot. A verseny helyszíne az iskola sportsarnokában volt. A 13 benevezett játékos közül nem csak a helybeliek voltak jelen, hanem versenyzők érkeztek többek között: Rusko Selo, Kishegyes, Szabadka, Újvidék, Lovćenac.

Az eredmény a következőképpen alakult:

1. Karácsonyi Vlado (Rusko Selo)
2. Klem István (Szabadka)
3. Radić Igor (Rusko Selo)

A legidősebb játékosnak járó díjat **Hajdú Béla** kishegyesi versenyző vehette át.

A verseny támogatásáért külön köszönet a Small Steps Holding doo, Pipacs Motelnek, a Putnik Pizzériának, a Lódi Pincészetnek, a Török Méhészetnek, a Nikola Đurković Általános Iskolának.

B.R.

DEBRECENI DIÁKOK LÁTOGATÁSA BÁCSFEKETEHEGYEN

Június első hétvégéjén a Debreceni Református Kollégium Dóczy Gimnáziuma 7. évfolyamának tanulói és tanárai **Dr. Korsós Bálint** igazgató úr vezetésével háromnapos vajdasági tanulmányi kiránduláson vettek részt. Több vajdasági várost és annak nevezetességeit látogatták meg. Református vonatkozásban Bácsfektehegyre és Szabadkára is ellátogattak. Bácsfektehegyen megtekintették a helybeli általános iskolát, ahol **Bojtos Béla**

igazgató úr volt a házigazdájuk. Ezután a református templomba is ellátogattak, ahol **Orosz Attila** bácskai esperes várta őket és rövid ismertetőt tartott az itteni reformátusság helyzetéről és a gyülekezet múltjáról.

O. A.

LÉLEK SZÁRNYÁN

AZ EGY SZÜKSÉGES DOLOG

Bibliailvasás: Lk 10, 38-42 Alapige: Lk 10, 42

„De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle.“ Lk 10, 42

Kedves Testvéreim!

Rendhagyó ünnepi istentiszteletre gyűltünk össze ma itt a bácsfektehegyi templomban. A református keresztyén ember számára a vasárnap, az Úr napja, a nyugalomnak rendelt napja a legnagyobb ünnep. Ez az istentiszteletnek az ideje. Azért rendhagyó és ünnepi pillanat ez a mostani, mert falunapot is ünnepelünk és egy szép hagyományt szeretnénk teremteni azzal, hogy mostantól az istentisztelet látogatása is része lesz az ünnepi programnak. Arra a kérdésre pedig, hogy miért van szüksége a keresztyén embernek az Isten előtti elcsendesedésre, az istentisztelet látogatására, a közismert Mária és Márta történetében kell megkeresnünk a választ.

Jézus a Jeruzsálem melletti Betániába érkezik, ahol együtt él Mária, Márta és Lázár. Jézus gyakran vendégeskedett a testvéreknél. Szívesen tért be hozzájuk, mert ott megértésre talált. Azt kapta ebben a családban, amire akkor is, és ma is minden ember vágyik, ez pedig a szeretet. Ennek a szeretetnek két megnyilvánulási formája van jelen ebben a bibliai történetben. Az egyiket Márta képviseli, ez a szolgáló, a gyakorlati életben megnyilvánuló szeretet. A másik szeretet forma a Máriaé, amelyik az ígére figyel, a Krisztus hallgatásban nyilvánul meg. A kettő között nagy a különbség. Nézzük meg mire tanít bennünket az idézett igever?

Elsőben arra, hogy miért szükséges és jó dolog az, amit Mária tett. Azaz mit jelent Jézus lábai elé leülni, Őt hallgatni. Ez a mai hitét gyakorló ember problémája is, aki igényli és szeretne hívő életet élni. Mária és Márta is mindketten hívők voltak, mindketten szerették Jézust. Befogadták Őt a házukba és nyilvánvalóan a szívükbe is. Mégis nagy a különbség kettejük hívő élete között. Az egyik sokat dolgozik, végzi a hétköznapi teendőket, a másik pedig csendben ott ül Jézus előtt és hallgatja Őt. Amikor Jézus Márta szorgalmas ügyködésével szemben Mária elcsendesedését mondja helyesebbnek, akkor ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy nem fontos a munka és csak az áhítatos elcsendesedés a szükséges és fontos. Ellenkezőleg ez azt jelenti, hogy vannak pillanatok az ember életében és kell is lennie egy olyan időnek, amelyet úgy nevezünk, hogy csendes óra. Ez az idő, amikor az ember egy rövid időre félre teszi a hétköznapi gondjait, elfoglaltságát és ezt az időt az Istennek szenteli. Lehetőség szerint Bibliát olvas, imádkozik és rendszeresen látogatja az istentiszteleti alkalmakat. Erre mondja Jézus, hogy Mária a jobb részt választotta. Megdicséri Mártát is a szorgalmáért, de most éppen az a pillanat érkezett el, amikor Mária helyesebben teszi azt, hogy félrevonul és hallgatja Jézus tanítását.

Jézusnak szüksége volt erre házra. A Betániában levő ház a szeretet háza volt. Erre utal a név is, hiszen az eredeti fordítás szerint a jelentése: „édes ház“ vagy az „ének háza“. Ma is minden egyes embernek szüksége van egy olyan házra, ahol lelki békességet talál. A kérdés az számunkra, hogy vajon ilyenek-e a mi házaink? Vajon ilyen-e a nagy ház, az Egyház? Vajon, ha betérnek az emberek a mi házunkba, a mi egyházunkba, tem-

plomunkba, van-e számukra ott hely? Vajon meg van-e a mi házunknak az imádság áhítatos csendje? Ahova be lehet térni, ahol lelki békességet találhat a zaklatott lelkű ember, ahol vígasztalás kaphat a próbák sokaságát elhordozó, meggyötört lelkű ember, ahol választ kaphat a mai fiatalság az élet útvesztőinek megannyi kérdésére? Istennek hála vannak nekünk házaink, van egyházunk és templomaink is vannak. Azt is szomorú tényként kell megállapítanunk, hogy a legtöbb esetben személyi és tárgyi okok miatt, emberi felelőtlenségek miatt válik egyre keserűbbé az „édes ház“. Nekünk lelkipásztoroknak, egyházi vezetőknek, az ige hirdetőienk sürgős feladatunk, hogy amilyen mértékben ez rajtunk múlik, sürgősen igyekezzünk házaink, mindenki számára fogyasztható és élvezhető, finom „édes“ ízét helyreállítani.

A bibliai történetből világosan látszik, hogy Márta volt a ház feje. Gyakorlatilag ő végez el mindeféle munkát, ő hordozza a felelősség terhét. Valójában ide kapcsolódik és ebből a helyzetből indul ki az a párbeszéd, amely Jézus és Márta között folyik. Ebben a párbeszédben Jézus rámutat arra, hogy Mártának sok a gondja, nyugtalan, állandó időzavarban szenved. Mintha bennünket jellemezne Jézus. Mi is állandó időhiányban szenvedünk, úgy is mondhatnánk korunk betegségéről van szó. A mai modern ember egyik legnagyobb csalódása, hogy a modern technikai eszközök által felgyorsult világban a nyert időt valahol elveszíti. Maga a technikai fejlődés lerövidítette az ember idejét, az embernek azonban még sincs több ideje. Érdekes eljátszani a gondolattal, ha Márta rendelkezésére álltak volna korunk modern háztartási gépei, vajon több ideje lett-e volna a lelki dolgokra? Egészen biztos, hogy nem. Azért nem, mert az istentisztelet látogatása, az Istenrel való közösség gyakorlása nem idő, hanem lelkiség kérdése.

Egy valamit nagyon komolyan meg kellene tanulni mindannyiunknak, minden hívő embernek azt, amit a 31. zsoltár így fejez ki: „Életem ideje kezében van (Uram)!“ Azért vagyunk állandóan időszűkében, mert nem tudunk áldást jelentő módon élni, mert életünket és időnket nem helyezzük bele Isten kezébe. Végezetül még egyszer tisztázzuk le az igehirdetés elején felmerült kérdést: mit jelent a jobb részt választani? Az elmondottak ellenére, Jézus szavainak nem az a tanulsága, hogy jobb az imádkozó élet, mint a szolgáló élet, hanem az, hogy a szolgáló életünk csak akkor válik igazi értéké, ha tudunk Máriaként is viselkedni. Ha belép házainkba, otthonunkba Jézus, akkor abba tudjuk hagyni a munkát és le tudunk ülni, hogy őt hallgassuk. Ehhez adjon Isten mindannyiunknak bölcsességet, útmutatást és kellő mennyiségű hitet. Ámen.

(Az igehirdetés elhangzott 2012. június 12-én a bácsfektehegyi református templomban megtartott ünnepi istentiszteleten.)

Orosz Attila

NATI MESÉK

Kiút a kút fogságából

- Segítség, segítség! Mentsen meg valaki! – kiáltotta mindhiába az a kiscsibe, aki addig-addig bóklászott, mígnem belezuhant egy szűk, hűvös, sötét és mély kútba. Könnye már szinte nem is maradt a sok sírástól, annyira bántotta a dolog. Eszébe jutottak ugyanis anyja szavai, melyeket neki és testvérekének annyiszor elmondott: „Ne távolodjatok el tőlem messzire! Maradjatok mindig körülöttem, hiszen a világban megannyi veszély leselkedik, óvatosnak kell lennetek!”

Mostmár hiába csengtek ezen szavak fülébe. Késő bánat! Szegény csibéske nem tudta meg nem történtté tenni a dolgot. A mélységből akárhogy is próbálkozott sehogyan sem tudott kijutni. Ahogy ott tűnődik egymagában egyszer csak hangokra lesz figyelmes. Gyorsan felpipiskedett, hátha többet hall, de egyebet nem hallott egy sikolynál, majd puff egy nagy csattanás, és egy kis nyuszika a fején landolt.

- Hol vagyok? Ki vagy te? – kérdezte miután kicsit észhez tért.

- Te is belezuhantál ebbe a ronda kútba, mint én. Te sem vetted észre, hogy itt tátong?

- Nem bizony! – válaszolta a kisnyuszika, majd elmesélte, hogyan is vette őt üldözőbe egy farkas, és miközbe ő fejvesztve menekült hát belezuhant ebbe a lyukba.

Tanakodtak, tervezgettek, hogyan is jöjjenek ki, de semmi jó ötlet nem jutott eszükbe. Bármilyen módon is akartak kijutni az kudarcba fulladt. Eközben a farkas ott leselkedett a kút szájánál, és nagyokat kacagott a két kis jószág egy-egy sikertelen próbálkozásánál. Kis idő elteltével leszólt nekik:

- Akarjátok hogy segítsek nektek? Én kitudnálak benneteket onnan húzni! Ígérem nem esik semmi bajotok sem. Csak gyertek!

Összerezcent a farkas hangjára a két kis csavargó. Remegő hanggal kiabálták fel neki, hogy nem kérnek a segítségéből.

- Ahogy ti gondoljátok! – legyintett a farkas, majd továbbállt.

A csibe és a nyuszika mostmár teljesen magára maradt. Így telt el az első nap. Majd következett a második, harmadik, negyedik... A farkas minden nap ellátogatott a kúthoz, és megkérdezte, hogy kérnek-e a segítségéből, de mindig elutasították. Kivéve a negyedik napon. Akkorra már nagyon éhesek, szomjasak voltak, úgy voltak vele, hogy talán jobb volna egy esélyt adni neki, hátha tényleg nem bántja őket, hátha épségben

megússzák, minthogy itt étlen-szomjan haljanak. Ha pedig mégis ellenük fordulna, arra is volt egy tervük.

Mint a többi reggelen, most is megérkezett a farkas, és felajánlotta, hogy segít. Rendesen meg is lepődött mikor igenlő választ kapott kérdésére. Rögtön elszaladt egy hosszú kötélért, a szájába vette, majd ledobta nekik, hogy kapaszkodjanak bele, és majd ő úgy kihúzza őket. Így is történt. A csibe és a nyuszika is belekapaszkodott, felszóltak a farkasnak, hogy kezdheti húzni őket. Se egyik, se másik nem volt nehéz súlyú, így a farkasnak könnyű dolga volt. Hamar a felszínre kerültek, és csak ekkor fogták fel, hogy minden akadályt még nem küzdöttek le, megmentőjük gonosz tekintete báris erre engedett következtetni. Ekkor a kiscsibe gyorsan felpattant a nyuszika hátára, belekapaszkodott a fülébe, és uzsgyi szaladtak világnak. Ismét útjukba került a kút, de most éberebb volt a nyuszika, mert egy hatalmas ugrással sikeren kivédte azt, hogy ismét belezuhanjanak. A farkas azonban nem volt ilyen figyelmes! Csak arra koncentrált, hogy mielőbb utolérje őket. Figyelmetlensége ahhoz vezetett, hogy most ő esett bele a kútba! A nagy durra befékezett a nyuszika, visszanéznek, és hát örömmel látták a hatalmas porfelhőt, amit a farkas hagyott zuhanásával. Nem akartak visszamenni a kúthoz kárörvendezni, csak siettek tovább, hogy mihamarabb mindenki hazatérhessen a maga otthonába. Először a csibe került haza anyukája és testvéreké közé. Rengeteg ölelés és örömkönnnyek után azonban a dorgálás sem maradt el amiért elkóborolt. A nyuszikát pedig megvendégelték, megköszönték a segítségét, majd ő is elindult a maga családjához.

A farkas pedig ott mérgelődött saját ügyetlenségén a sötét kút mélyén. Talán még mindig ott forr egymagába, hacsak azóta ki nem húzta valaki.

Ludrován Natália

Tokity János illusztrációja

F e l a d a t :

Írjátok le saját történeteket, amely a ti engedetlenségekről szól, amikor ti sem hallgattatok születekre, és azután ezt megbántátok. A kisebbek személyesen is elmondhatják Natinak a könyvtárban, vagy rajzzal is ábrázolhatják.

INGYENES APRÓHÍRDETÉS

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhirdetéseiket ingyenesen megjelentetni a Fecskében.

Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltüntetve dobják be a „Fecske” postaládájába a Helyi közösség udvarán (Testvériség utca 30.) Továbbra is várjuk írásaikat, receptjeiket a:

feketicsifecske@gmail.com
címre

Aki nem rendelkezik Internet kapcsolattal az, az írását a fent említett postaládába dobhatja bele.

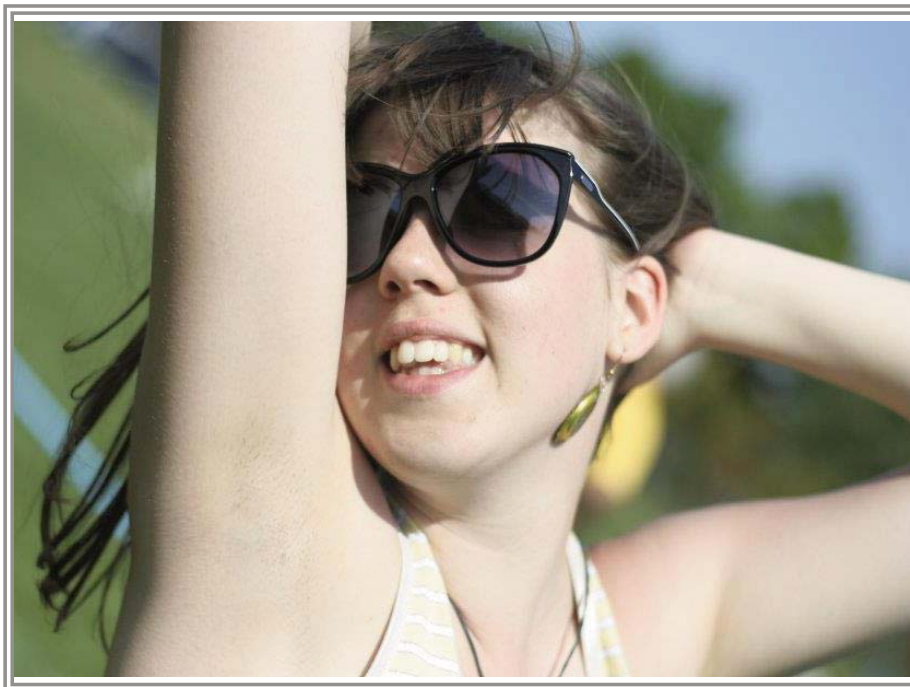
BALLAG MÁR A VÉN DIÁK

Újra itt a nyár! Végre! Viszont látván a most ballagókat az iskolámból, sok dolgom lesz az elkövetkező egy évben, hiszen jövőre én is ballagok és érettségizek. Nagy feladat, láttam őket tanulni és láttam őket a vizsgák előtt. De hogy pontosan mi is járt a fejükben, hogyan zajlott az elmúlt néhány hetük, azt nem tudhatom, így rákérdeztem két végzős barátomtól, **Szarka Ákostól** (Bácsfeketehegy) és **Povázsánszki Csillától** (Kishegyes).

Mikor felkerestem őket, hogy van e idejük egy rövidke beszélgetésre velem, Csillától azt a választ kaptam megkönnyebbülten és mosolyogva, hogy ideje, mint a tenger, hiszen már minden vizsgán túl van. Válaszán kapva gyors a lényegre is tértem és faggatni kezdtem őket.

- Hogyan tudtátok összhangba hozni a negyedik tananyagot az érettségire való felkészülést?

Csilla: Az érettségire való felkészülés nagy részét a szakdolgozat megírása vette el. Az angol érettségire alaposan felkészítettek bennünket a tanáraink ez a négy év alatt. A magyarra úgyszintén. A szakdolgozat megírásában is inkább az volt a nehéz, hogy anyagot gyűjtsünk, hogy

mindennek pontosan utána járjunk, hogy a mentor elvárásainak megfeleljünk. Az, az igazi izgalom talán csak a szakdolgozat védelme előtt kerített a hatalmába. A többi érettségi dolgozat nem tűnt sem nehéznek sem ijesztőnek - mondta mosolyogva-. A tanulás... hát azért a tanárok tekintettel voltak a helyzetünkre. Nehéz volt összeegyeztetni a tanulást a felkészülést a külön órákat délutánonként, de mindig jutott idő egy kis lazításra a törzshelyünkön, az osztálytársakkal.

Ákos: Szerencsés helyzetben voltam, mivel a sulinkban a tanárok tartottak felkészítő órákat, emellett amiből még mindig úgy éreztem, hogy szükségem van utánpótlásra, abból a tárgyból különórákra is jártam heti szinten. Az érettségikre inkább a hétvégeken készültem, hét közben pedig minden energiámat a sulira fordítottam...

- Mennyire volt jó/rossz megválni az osztálytársaktól. Tudjátok már, hogy ki merre megy tovább?

Csilla: Megválni valami megszokottól és biztonságot nyújtó dologtól nehéz. De nem hinném, hogy itt most vége mindennek. A nyarat is együtt tervezzük, sokan egy városban tanulnak tovább. Nem fognak teljesen megszakadni ezek a

kapcsolatok. Én, a Szegedi Tudományegyetem, Bölcsész-tudományi Karára jelentkeztem angol szakra.

Ákos: Az utolsó tanítási héten az osztályban szinte mindenki kifordult önmagából és kritikusan megnőtt a viták száma így nem volt az a mérhetetlen bánkódás. A szomorkodás akkor jelentkezett, mikor egy-egy érettségi vagy védés után beültünk valahova egy kávéra. Én, szabadkai Magyar Tannyelvű Tanítóképző Karra szeretnék menni - reméljük sikerül mindkettőjüknek -.

Ők szerencsés helyzetben vannak, de akadnak olyan fiatalok, akik a középiskola, gimnázium befejezése után még mindig nem tudják, hogy pontosan merre is szeretnének tovább menni. De folytatom is a kérdezősködést.

- És utána? Kimész külföldre vagy szeretnél itt élni ha „nagy” leszel?

Csilla: Konkrét tervekkel még nem rendelkezem... Amit hoz az élet. Aztán majd igyekszem a legjobbat kihozni belőle. Viszont, bár igaz, hogy nagyon szeretek itthon, szeretem Kishegyest, szeretem Szabadkát, szeretem Vajdaságot. De ha ez az ország csak ennyit tud nekem nyújtani, márpedig amit eddig kaptam nem sok, sőt nem elég, akkor nincs értelme itt várni, hogy a számba repüljön a sült galamb. Akkor el fogok menni. És ha egyszer megindulok, nem állok majd meg a szomszéd államban...

Ákos: A terveimről nem szeretnék beszélni, mert szinte naponta változnak, és amit ma jó ötletnek tartok, azt lehet,

hogy holnap nagy hülyeségnek vélném...

- Hogyan éltétek meg az elmúlt négy évet. Magamból kiindulva teszem föl a kérdést. Mennyit változtatott meg rajtatok illetve bennetek a középiskola. Az a Csilla illetve az, az Ákos, akik most vagytok mennyire „Szabadka szülöttjei”?

Csilla: Szabadka megtanított engem önállóan élni. De nem mondanám, hogy Szabadka szülöttjévé lettem. Nem. Én ugyanaz a falusi leány vagyok, aki voltam. A többit azt hiszem a Kosztolányi giminek köszönhetem. Megváltoztam, persze. Szélesedett a látóköröm, nyitottabbá váltam, egyre több mindent ismertem meg és ismerek meg. Ugyanakkor óvatosabb és körültekintőbb is lettem, talán pont azért, mert kitágult körülöttem a világ, minden jó és rossz tulajdonságával együtt. És azzal, hogy Szabadkán éltem megnőttek az igényeim is, nekem a falu nem elég többé, ha értem mire gondolok - értem, hiszen ő nagyon szereti a faluját, de tudja, hogy lehet ennél könnyebben és boldogabban élni, de mint mindenkit a szíve őt is mindig haza húzza -. Szeretem, mert nyugalom és csend van, ismerős emberek... Ez egy fajta biztonság, amire szükségem van. De többé nem ez az elsődleges. Ide már csak hazajárok megpihenni.

Ákos: Szerintem engem nagyon megváltoztatott, mindig is szerettem a várost és a velejáró nyüzsgést... Úgy érzem, nekem ez kell ahhoz, hogy önmagam lehessek. Az állandó rohanás engem (lehet, furcsán hangzik) valahogy feltölt, és tudom vicces, de én szeretem, ha valahova rohannom kell, mert késésben vagyok - a késés és a folytonos rohanás Szabadkához hozzátartozik -. Az életfelfogásomról nem is beszélve... Sokkal-sokkal több dologba nyertem betekintést és a gondolkodásom is nyitottabb lett. És a végére szántam azt a kérdést, ami a legjobban befolyásolja, majd az életüket a továbbiakban.

- Hogyan álltok a jövőtök elé? Pozitívan vagy negatívan látod azt, ami majd rád vár?

Csilla: Hát a jövő? - jót mosolygott ezen a kérdésen -. Állok elébe. Úgy gondolom az ember egyedül önmaga felelős az életéért. Ennek szellemében, bízom abban, hogy jól alakul majd a jövőm, mert én igyekszem mindent megtenni ennek érdekében.

Ákos: A jövőkép megrajzolása szerintem az életfilozófia egyik alappillére, ezért úgy gondolom, hogy mindenféleképp pozitívan kell szemlélni azt, mivel lehetőségek vannak a világban, nem is kevés, csak meg kell találni őket.

Nagyon szépen köszönöm nekik a beszélgetést. Két igazán pozitív emberrel sikerült beszélgetnem, tele ambíciókkal és tenni akarással. Büszke vagyok arra, hogy ismerem őket. remélem, mindenki tud, majd így az élet elé nézni, bátran és fiatalosan.

Szombati Dorottya

A BLACK HILL BEBIZONYÍTOTTA RÁTERMETTSÉGÉT

Június első hétvégéjén hitelesítette a szerbiai Autó-Motoros Szövetség a bácsfeketehegyi „Iván Ring” motocross pályát

ezen a hétvégén hitelesítette a pályát, és ezáltal egy álom vált valóra. A Black Hill bebizonyította rátermettségét.

Rengeteg munkát beleöltetek ebbe a projektumba, viszont pénzbeli befektetést is igényelt. Kinek a segítségével sikerült biztosítanotok az anyagiakat?

Sokszor kijártam crossozni a nemrég még parlagon álló dimbes-dombos területre. Valójában ezek a tréningek ihlették az ötletet. A következő fázisban le kellett érdeklődnöm az állami tulajdonban lévő terület használati jogát. Amikor Bácsi Gábornak, az önkormányzat mezőgazdasági osztályvezetőjének fölvezeltam az ötletet, megtetszett neki, és támogatásáról biztosított. Kötött a szavam, bizonyítanunk kellett. A csapat haladt a kivitelezéssel, így a helyi önkormányzat megbizonyosodhatott arról, hogy a szándékaink komolyak, és támogattak bennünket. A segítségükkel sikerült bevezetnünk az áramot. Emellett jómagam is sok energiát és pénzt fektettem bele a motocross pályába, és most már egyre több szponzor is támogat bennünket. A versenyzők szerint az Ivan Ring a szerbiai pályák egyik legfelszereltebbike, ez a legnagyobb elismerés, amit kaphattunk így az első hivatalos versenyhétvégén.

Zárt boxok állnak a versenyzők rendelkezésére, kutakat fúrattunk, ezzel a pálya locsolásának problémája is

Már a távolból látom, nem fogom pormentesen megúszni ezt a küldetést. A felbőgő motorok hangja mind fel erősödik. Egy számomra ismeretlen világ tárul elém, ám nem hagy hidegen, meg akarom ismerni. Látszólag nagy érdeklődés övezi a rendezvényt. Tekintetemmel a szervezők után kutatok. A célszemély a rajtrácsnál segítkezik. Trikójáról senki sem mondaná meg, hogy a nap elején még hófehér volt. Nem várok sokáig, egy versenyt kell még levezényelnie, és beszélgethetünk. Zajmentes helyet keresünk **Ivan Aleksandarral, Sašával** a Black Hill motoros klub elnökével, és már pörög is a felvétel.

Első kérdésem az lenne, hogy miként született meg magának a motocross pályának az ötlete?

Múlt év decemberében összejött 60 fiatal (és köztük néhány öreg róka) azzal a szándékkal, hogy alakítsanak egy motoros klubot. Miután felvázoltuk a terveket, ami között a fő cél a pálya kialakítása volt, megfeleződött a mezőny. Azt gondolom, hogy a lemorzsolódottak kételkedtek abban, hogy mi ezt itt, Bácsfeketehegyen meg tudjuk valósítani. A munka teljes kivitelezésében kb.10 klubtag vett részt, többségében bácsfeketehegyiek, ezért kapta a motoros klub a Black Hill nevet. Kitartásunkat mi sem bizonyítja jobban, minthogy a szerbiai Autó-Motoros Szövetség

megoldódott. Mindez és a jó lokációja szolgáltatja a sikert. Sokat jelent ugyanis, hogy a falu alatt, a főút mentén terül el a pálya. Meg merem előlegezni az Ivan Ringnek, hogy nemsokára komoly nevezetességgé női ki magát itt, Bácsfeketehegyen.

Mi szerepel a további tervek között?

Mindenekelőtt a pálya bővítése és kiszélesítése. 300-400 méterrel kell megnövelni a pálya jelenlegi összterületét, hogy megfeleljen a nemzetközi futamok követelményeinek. A terület lehetővé teszi ezt a módosítást, és erre vonatkozóan már megállapodtunk a helyi vezetőséggel is. Mihamarabb hozzá szeretnénk kezdeni.

Miért kötődnek a motorosok annyira ehhez a veszélyes sporthoz?

A mi életünkbe rövid idő alatt beleivódik a motoros sport iránti kötődés, mondhatnánk szeretet. Ez egy életstílus. A crossozás egy extrém és fizikailag nagyon durva sport, amelynek során a versenyzőknél felszabaduló adrenalin a meghatározó, a gyorsasági futamokkal ellentétben, ahol ezt a száguldás képezi. Veszélyesség tekintetében a gyorsasági gépek viszik a pálmát. Szerintem a motocross biztonságosabb a gyorsasági versenyektől, mert előre begyakorolt ugrásokból, mozdulatsorokból áll, és egy zárt pályán belül történik mindez. Így a nézőknek a kellő látványt nyújtja, viszont biztonságos, mert a versenyzők rengeteg munkát befektettek ebbe a végső látképbe.

A motocross iránti érdeklődés fokozódik az utóbbi időben. Megkérlek, hogy ismertesd a verseny szabályait, hogy ezáltal az átlagolvasóhoz is közelebb hozzuk ezt a sportot.

Motocross versenyeket több kategóriában szerveznek. 20 percig versenyeznek a 65-80 cc (köbcentiméter) motorok, plusz két ráadás kört hajtanak. Ettől erősebb kategória az

MX2, melyben 25 percet és 2 kört kell teljesíteni. A motocrossosok többsége ebben a csoportban szerepel. A profik az MX1 (450 cc) kategóriában hajtanak. Egy futam itt szintúgy 25 perc és 2 körből áll. Három versenyző qvadokkal is indult a mai futamon. Az amatőr sofőrök az MX 3 és az MX 3B kategóriában versenyeznek. Az amatőr jelzöt viszont nem kell szó szerint érteni, mert ezek a motorosok a sport valamely előírási feltételének nem tesznek eleget, például meghaladták az előírt életkort, mert ugye ebben a sportban is vannak meghatározott korlátozások. Minden kategóriában a verseny két futamból áll, és ezeknek az összesítettje alapján alakul ki a futam abszolút győztese.

Honnan érkeztek a versenyzők és milyen eredmények születtek kategóriánként?

Az ország számos pontjáról, sőt még a környező országokból, pl. Horvátországból is érkeztek versenyzők. A profi kategóriában az MX1-ben (450 cc) Saghmeister Gábor győzedelmeskedett, ezzel ünnepélyesebbé tette 41. születésnapját. Az MX2-ben Császár Tamás lett az első, az MX3-ban Cseskó Zoltán maximális pontszámmal utasította a többieket maga mögé, az MX 85 kategóriát Ivanovics Viktor uralta, az MX ATV-ben Bálizs Alex nyert, és a legörömtelibb számunkra, hogy a Black Hill motoros klubhoz idén csatlakozó Horváth Szabolcs (Topolya) - aki egyébként a tavalyi amatőr kategória országos bajnoka -, már az első nálunk megrendezett versenyen megszerezte az első helyezést az MX-B kategóriában. Csak így tovább Szabi!

Szabó Andrea

A FEHÉR ARANY

Sokat foglalkozott az alkimia korszakával a német Hermann Kopp, a kémia történetének nagy mestere. Klasszikus munkája nyomán megismerhetjük az alkimia késői korszakának azt az érdekes epizódját, amelynek eredményeként Európában újra felfedezték a porcelángyártást. Magdeburgban, a XVII. század végén, 1682-ben született Johann Fridrich Böttger. A korán árván maradt, éles eszű gyermek gyógyszerési pályára ment, Berlinbe került. Itt jutott először közeli kapcsolatba korának neves alkimistáival. Rövidesen, mint afféle tizenhat éves gyerek, elhencegett azzal, hogy megtanulta az aranycsinálás mesterségét, mert megszerezte a bölcsek követét. Ez lett a veszte. Meghallotta a hírt I. Frigyes porosz király, aki sok háborúja miatt nagyon el volt adósodva, különben is kapzsi természetű ember volt. Elfogató parancsot adott ki Böttger ellen, de az idejében elrejtőzött. Frigyes 1000 tallér jutalmat tűzött ki a nyomravezetőnek. Böttger eközben Wittenbergbe szökött. A porosz király ide is utána küldte katonáit, noha ez a város a szász választófejedelem felségterülete volt. Böttgert el is fogták, de a szászok. Az értékes zsákmányt nem adták ki a poroszoknak. Drezdába vitték és ott aranycsinálási próbát végeztettek vele. Ez úgy látszik jól sikerülhetett, mert nem engedték szabadon, sőt utóbb Königstein várá-

ba zárták, nehogy megszökhessen. A szász választófejedelem kényelmet biztosított számára, mintegy 40000 tallért költött a kísérletekre, de minden eredmény nélkül. A kísérletek során Böttger éppen a különböző földfélék izzításánál tartott. Eközben rájött arra, hogy bizonyos földfélék nem változnak meg az izzítás alkalmával sem, ezek tűzállóak, más földfélék viszont megolvadnak. Egy alkalommal vörösföldet kevert össze könnyen olvadó agyaggal, tűzbe tette és a kísérlet porcelánszerű, új anyagot eredményezett. El is nevezte jáspisorcelánnak. Később a kísérletek során hajport kevert bele, ami akkor divatos volt az előkelők körében. Ez volt a kaolin. Így született meg az európai porcelán. Böttger ugyanis bevallotta az uralkodónak, hogy nem tud aranyat csinálni, de viszont ez lett a fehér arany. Böttger visszakapta a szabadságát, de meg kellett esküdnie, hogy senkinek sem fogja elárulni a porcelángyártás titkát.

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

MENNYIRE KOMOLY A KULLANCSVESZÉLY?

A tél hosszú bezártsága után mindannyian napfényre vágyunk. Csak hát napjainkban a kullancsok igen elszaporodtak, s egyre nagyobb veszélyt jelentenek a kirándulóknak, természetjáróknak és mindazoknak, akik a hosszúra nyúlt tél után napfényes mezőkre menekülnének lelki-teszt felfrissülést keresni. Mi az igazság a kullancsveszélyről terjedő mende-mondákból, valóban annyira féltő kirándulni az erdőbe, ne adj Isten, leheveredni egy erdei tisztáson? Sajnos, nem felnagyított, hanem igazi veszéllyel állunk szemben, bár elővigyázatossággal és megfelelő egészségügyi tudással felfegyverezve, a kullancscsípés által előidézett betegségeket a minimumra csökkenthetjük. Maga ez az ízeltlábú élősködő nem jelentene veszélyt, emberre-állatra nézve, ha fertőzősége egy baktériummal, a Lyme-betegség előidézőjével nem lenne mind elterjedtebb. Az endémiás területeken, tehát ahol a kullancs előfordulása az átlagnál is nagyobb, - ide számítanak az erdőben különösen gazdag svédországi és finn területek ez a fertőzősége ma már akár a 80-90 %-ot is eléri. Szerbiában a belgrádi epidemiológusok legújabb kimutatása szerint a Lyme baktérium-fertőzősége a 30% körül mozog. Egy jó évtizeddel ezelőtt még csak öt-tíz százalékról beszéltünk orvosi körökben. Szerencsénkre elmondhatjuk, hogy -szintén hazai forrásokra támaszkodva - az igazi veszély, a kullancs által terjesztett vírusos agyvelő-, és agyhártyagyulladás nálunk igen ritka, mivel mindössze 1-2%-os a kullancsfertőzősége ezzel a vírussal.

A vérszopókkal áprilistól a késő őszi fagyos napokig találkozunk. Az aljnövényzetben gazdag erdőben húzódnak meg, de ma már nem meglepetés ha parkokban, gondozott kertjeinkben, a fák levelei között akár 1,5 méter magasban is lesben állnak. Nem kedvelik a napsütéses helyeket, szárazságot.

Szerbiában, mint már említettem a kullancs által terjesztett vírusos agyhártya megbetegedés igen ritka: évente 40-50 esetet jelentenek országszerte. Az agyhártyagyulladás rendszerint egyhetes lappangási idő után, lázzal indul. A beteg zavarttá válik, hamar eszméletét veszti, ami élesen megkülönbözteti az olyan lázzal induló betegségektől, mint az influenza vagy a tüdőgyulladás. Korai bénulásokat is tapasztalhatunk a beteg végtagjain. A lábadozás 10-14 nap után kezdődik s rendszerint teljes felépüléshez vezet. Évente azonban 1-2 esetben, tehát nagyon ritkán, légzésbénulás miatt a vírusos fertőzés halálos kimenetellel is végződhet. Nagyobb kórházaink rendelkeznek az igen hatásos gyógyszerrel, az FSME-bulinnnal, egy specifikus neutralizáló ellenanyaggal, amely jó eredményt ad, különösen, ha a csípés után az első 96 órában sikerül beadni.

A Lyme kór akár három hónapra is jelentkezhet a csípés után, tehát lappangási ideje elhúzódott. Többnyire 5 cm nagyságú vagy nagyobb ovális, alig viszkető fájdalomtalan bőrpír jelenik meg a csípés környékén, majd terjed tovább. Ha a kezelést elhanyagoljuk, ízületi gyulladásokat

okoz. Antibiotikumokra nagyon jól reagál, gyorsan gyógyuló betegség.

Az orvostudomány egyre inkább az aktív immunizációt részesíti előnyben, különösen olyan foglalkozásoknál, mint az erdészet, a természet kedvelőinél, és a tanyákon élő embereknek. Nálunk az oltás hiánycikknek számít, elvélve tudunk a körzeti rendelőkben hozzájutni. Megrendelhető esetleg privát patikákban. Magyarországon két fajta oltás is beszerezhető. Mindkét fajtánál találunk az 1-12 éves gyermekeknek, és a 12 éven felülieknek kifejlesztett oltóanyagot. Az első oltást követő 1-3 hónap múlva kell beadni a 2. oltást, és ezt követő 9-12 hónap múlva a 3. oltást.

Amennyiben gyors védettség kialakítása szükséges akkor a 2. oltást, az első követő 7. napon, a 3.-at pedig az oltás megkezdését követő 21. napon lehet beadni.

A védettség legkorábban a második oltást követő 14 nap múlva alakul ki. A hosszantartó védettség biztosítása érdekében 5 évenként emlékeztető oltás szükséges.

Azok számára, akik nem tartoznak a különösen veszélyeztetett kategóriába, fizetési beszerzésről lehet csak szó, s mivel 3 oltás szükséges az aktív immunizációhoz 20-25.000 Ft. alul nem számolhatunk.. Nem javasolt 1 éves kor alatt, és súlyos tojásfehérje érzékenység esetén. Az oltás utáni reakciók nem komolyak, bőrpír és enyhe láz jelentkezhet. Tudnunk kell, hogy nem véd a Lyme kór ellen! Ez utóbbi ellen Európában még nincs engedélyezett védőoltás.

Kinek javasolom a védőoltást?

A huzamosabb ideig természetben tartózkodó kempingezők számára, valamint a foglalkozások miatt veszélyeztetettek (erdészek, favágók, vadászok, állatbefejlesztők, vagy növénygyűjtéssel foglalkozók) részére.

Végezetül néhány jó tanács:

Miután a kullancs, megkapaszkodását követően 4-6 óra múlva juttatja fertőzött nyálát az emberbe, ezért a „kullancsvízit” és mihamarabbi eltávolítás igen lényeges. Gondosan nézzük át a bőrünk hajlatait és a deréktájékat, ahová a kullancsok előszeretettel befúrják magukat. Vigyázat! Vérszívás után anyajegyre hasonlítanak, legyen nagyító kezünk ügyében. Eltávolításhoz elsősorban türelem szükséges: a kullancsot két ujjunkkal megfogjuk és lassú csavaró mozdulatokkal „kifejjük” a bőrünkéből. Csipesszel vagy patikákban beszerezhető Kapiller-féle kullancs kanállal az eltávolítás sokkal egyszerűbb. A fej beszakadhat, nem fertőző.

Az erdőben mindig a sétautak közepén haladjunk, és viseljük zárt ruhát. Kerüljük a párás, nedves területeket. Riasztószerek használata ugyan hatásos, (Aután, Protekt-B, Unistop) de 2-4 óránként a befújást ismételni kell.

Dr. Kerekes József, az
intenzív terápia ny. főorvosa

MIT, MIVEL?

"A FŰSZEREK BIRODALMÁBAN"

A Stevia édesítő története

A Stevia egy Paraguayban és Brazília déli részén őshonos növény, édes ízéért felelős hatóanyaga a ma ismert legerősebb édesítőszer. A dél-amerikai őslakosok által Khaa Jee-nek (Édes levél) nevezett növény a köztudatba Stevia (*Stevia rebaudiana bertonii*) néven vonult be. A paraguay-i Guarani indiánok az őserdőben gyűjtött növényt évszázadok óta használták édesítésre, étvágycsillapításra, bőrbetegségek (dermatitis, eczema, seborrhoea) ellen és vágási sebek gyógyítására is, mert gyorsan hat, különösebb forradási heg nélkül, de előszeretettel rágták a levelét pusztán édes íze miatt is.

A 16. században a spanyol hódítók is felfigyeltek a steviara, de "névadó tudományos" vizsgálatokat 1889-ben, Moises Santiago Bertoni olasz természettudós és Rebaudi paraguay-i kémikus végzett rajta. Kimutatták, hogy a Stevia hatóanyaga 300-szor édesebb a cukornál. Egy darabka levél, alig néhány négyzetmilliméter nagyságú, képes akár egy óráig is édesen tartani szánk ízt; 1-2 kis levél képes egy erős kávé vagy teát megédesíteni." Az 1900-as évektől beindult a növény mezőgazdasági termesztése, így a Stevia már nem csak a lelőhelyen élő bennszülöttek édeskéje lett. Nem kellett sok idő, hogy a világ minden táján felfigyeljenek erre az érdekes édes levélű növényre. 1931-ben, Franciaországban két kémikusnak sikerült izolálnia azt az összetevőt, amely a Stevia édes ízéért felelős, az így kinyert finom kristályos fehér port pedig stevioside-nak nevezték el.

Az 1950-es évek végén Japánban is elkezdtek termesztetni a növényt, ahol hamarosan a legkedveltebb alternatív édesítőszer lett. Az egészséges táplálkozásra nagy gondot fordító japánok a 60-as évektől fokozatosan betiltották vagy szigorúan korlátozták a különböző mesterséges édesítőszerket (pl. aszpartam) és ezek helyét a Stevia vette át az élelmiszeriparban, minek következtében Japán mára a világ legnagyobb Stevia fogyasztójává vált.

A szokásos háztartási édesítőszer szerepe mellett a jégkrémtől a süteményeken, a rágógumin és az üdítőkön át egészen a különböző tengeri halakig a legkülönbözőbb élelmiszereket édesítik vele. Az elmúlt 40 évben Japánban rengeteg átfogó kutatást végeztek, melyek kimutatták, hogy a Steviának semmiféle toxikus hatása nincsen (még nagy dózisban fogyasztva sem), ugyanakkor jótékony hatással van a vérnyomásra, a vércukorszintre, az emésztésre, különböző bőrbetegségekre, segít megelőzni a fogszuvasodást és az elhízást is megakadályozza.

Mára a Stevia világszerte elterjedté vált, az USA-ban, Kanadában, Kínában, Malaysiában, Izraelben, Európa számos országában (Franciaország, Németország, Svájc, Hollandia, stb.) termesztik és fogyasztják. Az intenzív édes ízért felelős steviol glycoside-ok, az aszpartámmal ellentétben, főzés, sütés, pH-változás esetén sem bom-

lanak le, így a Stevia a cukor teljes körű helyettesítője lehet!

A Stevia édesítő gyógyhatásai

Cukorbetegség.

Cukorbeteg is biztonságosan fogyaszthatják, mivel nem emeli meg a vércukorszintet, valamint fogyókúrázók számára is kiváló segítség a felesleges kilók leadásához, mivel a fő steviol glycoside-ok különösebb lebontás nélkül emészthetők, így kalória-értékük elenyésző!

Tudományos kutatások azt is kimutatták, hogy a Stevia rendszeresen fogyasztva képes a vércukorszintet szabályozni, ez természetesen nem jelenti azt, hogy helyettesítheti a hagyományos kezeléseket, de amellyel alkalmazva sokat segít a cukorbetegség kontrollálásában!

Magas vérnyomás.

Más kutatások kimutatták, hogy a Stevia csökkenti a magas vérnyomást, miközben a normális vérnyomást változtatlanul hagyja, tehát egészséges embereknek nem okoz vérnyomáscsökkenést.

Fog- és ínyápolás.

Antibakteriális hatása és kedvező ásványianyag-tartalma miatt kiválóan alkalmas a fogszuvasodás és egyéb szájbetegségek megelőzésére, gyógyítására. Előnyös tulajdonságai miatt számos országban fogkrémek és szájöblítőszer is készítenek a felhasználásával, melyeket sikeresen használnak ínybetegségek és fogfájás kezelésére!

Emésztés.

A Stevia javítja az emésztést és a bélműködést, megnyugtató a túlterhelt gyomrot így segíthet kisebb rosszullétek elmulasztásában. Erős gombaölő hatása miatt kiválóan alkalmazható Candida kezelésére is.

A legjobb hatást tea vagy valamilyen egyéb folyadék formában fogyasztva érhetjük el!

Fogyás, súlycsökkenés.

Amellett, hogy gyakorlatilag nulla kalóriát tartalmaz, képes csökkenteni az édességek és a zsíros ételek utáni vágyat is! Kutatások kimutatták, hogy az éhségérzetet is jelentősen csökkenti, édesszájúak korlátlanul fogyaszthatják anélkül, hogy fölös kilók lerakódásától kellene tartaniuk, 20 perccel az étkezések előtt fogyasztva pedig sokkal hamarabb fogunk telítettségérzetet érezni!

Függőség kezelése.

A tapasztalatok azt mutatják, hogy Stevia segíthet különböző függőségek leküzdésében is, rendszeresen fogyasztva csökkenti a dohányzás, alkohol illetve az édességek utáni vágyat!

forrás: „dani”
szerk.

F E C S K E T O L L

NYÁRI TÁJ

Az égen, szürkés fehéren,
gyors menetben kavargó felhő lepel-
ben,
bujkál a Nap.

Alatta, sárga aranykalászos takaró
közepén,
a vidék hűséges őreként,
áll az öreg fa.

Vén ágain szellő muzsikára libben,
a zöld minden színében,
a könnyű csipkés lombszoknya.

Körülötte gyönyörű világ
elterülve, délibábol ölelkezve,
nyugszik a táj.

E meleg nyári nyugalomban,
a Nap országából fáradtan érkezik,
röppen a fára egy tarka kismadár.

Egy ideig még széttárt szárnyakkal
pihen,
csőrével incselkedik a tollpíhéken,
majd a hűs lomb között megbújva
szundikál.

A lombsátor árnyékában hangosan
horkolva,
kalapjától nem látszik csak orra,
alszik egy paraszt.

Ha felállna és szétnézne,
vagy a fa tetejéről szemlélné,
szebbet látna mint bármelyik álma.

A határ szélén az égbe olvadva lát-
szik a torony,
a faluból kutyák ugatása hallatszik,
s a harang szól.

Az országút mentén kétoldalt,
magasra fésült dús fűhajzat,
közte a természet nevelte mezei
virágok.

Nagyon bele illenek a képbe,
ahogyan a valóság megfestette
ezt a gyönyörű nyári világot.

Bácsi (Vajda) Sára

REGGEL

Derengő fények,
homályos árnyak,
millió csillag,
csak engem várnak.

Szeretnék menni,
szeretnék szállni,
millió fényes
új világot látni.

Minden kitisztult,
légiessen könnyed,
várnak az álmok
minden jobb lett.

Betemet a fátyol,
átölel, elvarázsol,
messze a valóság,
távol van minden.

Hirtelen reggel,
ébreszt a világ,
nem akarok jönni,
oly jó odaát.

Valami mégis
megérint,
kiránt a homályból,
kedves érintés,
egy jó reggel puszi.

Megérint az élet,
a boldogság maga,
melynek számomra
te vagy a kék
madara.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Németh Molnár Livia és Lajos kisfiuk **Barnabás**

Lukács Pál és Lukács Faragó Andrea kisfiuk **Pál**

Dodić Đorđe és Timea kisfiuk **Nikola**

Ritec Zoltán és Pranjić Anita kisfiuk Ritec **Aleksandar**

Valjdet Krasnići és Kovačević Ana kislányuk **Valentina**

Golići Adnan és Ameti Musafija kislányuk Golići

Nermina és kisfiuk **Nermin**

Elhunytak

Harangozó Erzsébet szül. Schwaner Erzsébet május
30, 74 évében

Radojčić J. Olga (Beba) május 30, 76 évében

Gajić Anđelija rođ. Labus június 5, 85 évében

Jung Péter június 12, 43 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Fekete Tímea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Ludrován Natália, Molnár Károly, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Sztás Angéla, Szombati Dorottya, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2012. június.

CIP - Каталогизacija y publikacija
Библиотека Матице српске. Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegy havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
- 1. évf., sz. (2004) - Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illusz.: 30 cm

Mesečno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

V. Gyermekszínjátzó Találkozó